

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Micrologvs|| De Ecclesiasticis|| Observationibvs.||

Bernoldus <Constantiensis>

Antverpiæ, 1565

11. Quid super oblationem sit dicendum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63426)

An calice, inquit, Dominico aqua vino
deesse nõ debet, ne populus, qui per aquã
iuxta Apocalypsin significatur, à Christo
separatus esse videatur. Ita autem iuxta

Oblatam vocat
hostiam.

Romanum ordinem in altari componen-
da sunt, vt oblata in corporali posita, calix
ad dextrum latus oblatae ponatur, quasi
fanguinẽ Domini suscepturus quem de
latere Dominico profluxisse credimus.

Vera conuersio
panis & vini in
corpus & san-
guinẽ Christi.

Nam oblatam siue panẽ in verum Chri-
sti corpus, sicut & vinum in sanguinẽ Do-
minicum conuerti non dubitamus. Solent

autẽ presbyteri, dum sine ministris offe-
runt, deposita oblata in altari patinam
abscondere sub corporali, & fortasse ideo

quia iuxta ordinẽ Acolitus debet eã te-
nere inuolutã inter sacrificandũ. Coope-

ritur quoque calix, non tam causa myste-
rij quã cautelã, vsque dũ finito Cano-

ne dicitur: Oremus p̄ceptis salutaribus

moniti. Discooperitur tãdem, dum leua-
tur: vbi dicitur, Accepit & hũc præclarũ

calicem: & ibi, Per ipsũ & cum ipso. &

hoc fortasse ideo, quia cautiũs leuatur si-

ne operimento, quã coopertus.

Quid super oblatione sit dicendũ, CAP. XI.

COMPOSITA autem oblatione in
alta-

altari, dicit sacerdos hanc orationem iuxta Gallicanum ordinē: Veni sanctificator omnipotens, æterne Deus, benedic hoc sacrificium tuo nomini præparatum. Per Christum Dominum nostrum. Deinde ante altare inclinatus dicat hanc orationem, non ex aliquo ordine, sed ex ecclesiastica consuetudine: Suscipe sancta Trinitas hanc oblationem quam tibi offerimus in memoriam passionis, resurrectionis, ascensionis. Quæ utique oratio à diligentioribus ordinis & comprobata consuetudinis obseruatoribus tam pro defunctis, quam pro viuis sola frequentatur; qui etsi multotiens plurimorum consuetudini cedant, superflua tamen summo opere deuitant. Romanus tamē ordo, nullam orationem instituit post offerendam ante secretam. Erectus autē presbyter populum hortatur ad orandum, & ipse post finitam secretam, præfationem oratur in Canonem, in qua supernorum ciuium ordines meritò cōnumerātur, quia eisdē mysterijs quæ ibi conficiuntur, iuxta attestationem sanctorum patrum, interesse creduntur. Vnde & angelicus hymnus, id est, Sanctus, Sanctus, Sanctus, sub-

Præfatio Canonis.

Mysterijs Misse angelus inter esse creduntur.

Hymnus Ange-
licus Sanctus,
Sanctus &c.

x Missæ

Lumine curvatur
in Missæ
celebratione.

subsequitur, quem beatus Sixtus Papa in ordine octauus constituit, ut ante sacrificium diceretur. Hunc autem hymnū & ipse sacerdos cum alijs necessario debet dicere, ne seipsum sua prece videatur priuasse, qui & suas voces & aliorum angelicis laudibus admitti deprecatus est in præfatione. Iuxta Romanum ordinem nunquam Missam absque lumine celebramus: non utique ad depellendas tenebras, cum sit clara dies, sed potius in typū illius luminis, cuius sacramenta ibi confirmamus, sine quo & in meridie palpabimus ut in nocte.

Quid auctum sit in Canone,

CAP. XII.

ORATIONEM, quam Canonem, siue actionem, propter regulare sacramentorum confectionem, Romano more appellamus, quis composuerit aperte non legimus; nisi quod S. Gregorius quendam scholasticum illam composuisse testatur. Multa tamen eidem Canonem à sanctis patribus inserta legimus: sicut à Sancto Alexandro Papa in ordine quinto, ipsius passionis commemoratio interferi iubetur

Belasius Papa, dū adhuc scholasticus esset, auctor Canonis quale nunc habemus: antea vero quædam partes illius ab ecclesia receptas satis constat. Vide Innoc. 3. in Can. Missæ ac Valafridū de reb. Eccl. c. 11.